

Історія Полтавського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені М. В. Остроградського. 1940 – 2010 / В. В. Зелюк (голова ред. кол.) – Полтава : ПОППО, 2010. – 576 с. : фотоіл. – До 70-річчя Полтавського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені М. В. Остроградського

У редакцію надійшли нові книги

Висвітлено думки з приводу видання "Історія Полтавського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені М. В. Остроградського", грунтовної монографії, яка охоплює різні напрямки діяльності інституту, історію розвитку вищого навчального закладу від становлення до сучасності.

Освещены мысли по поводу издания "История Полтавского областного института последипломного педагогического образования имени М. В. Остроградского", обстоятельной монографии, которая охватывает различные направления деятельности института, историю развития высшего учебного заведения от становления к современности.

The article contains thoughts about the "History of the M.V.Ostrogradski Poltava Regional In-Service Teachers Training Institute ". This detailed monograph covers various professional areas of institute activities, the history of institute from its foundation till the present days.

УДК 37(09)(477.53)

ЛІТОПИС ОСВІТИ ПОЛТАВЩИНИ

Л. Г. Дудка

18 травня 2011 року Полтавський інститут післядипломної педагогічної освіти відзначив своє 70-ти річчя. Ця подія є значовою не тільки для працівників інституту, але й для освіття області.

Полтавщина має багате історичне минуле і пам'ятає своїх талановитих земляків філософа Г. Сковороду, учених В. Вернадського, М. Остроградського, а також геніальних педагогів В. Сухомлинського та А. Макаренка. Ці визначні особистості залишили нам у спадок найцінніший скарб – свої досвід та знання. Обов'язок сучасних педагогів – не просто досконало вивчити, а і, зберігши наступність педагогічної думки, дбайливо користуватися цим скарбом і примножувати його.

Полтавський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти імені М. В. Остроградського є потужним науково-методичним центром регіону, здатним виконувати складні завдання сьогодення: зберігати досвід попередніх поколінь та додати нові педагогічні вершини. І працівникам освіти Полтавщини приемно, що діяльність інституту цінується не тільки місцевим освітянським колом, а відома далеко за межами області. "Полтавський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, який нині відзначив 70-річчя, є одним із кращих центрів підготовки педагогічних працівників. Відзначу, що цей заклад достойно виконує свою місію з формування Людини Сьогодення, учителя школи майбутнього. Для Академії педагогічних наук ПОППО – це особливий інститут" [1, с.12] – зазначив Президент НАПН України В. Г. Кремень.

Підсумовуючи свою більш ніж півстолітню діяльність, ПОППО видав ґрунтовну монографію, яка охоплює різні напрямки діяльності інституту. Ось як про "Історію ПОППО" сказав голова Полтавської облдержадміністрації О. В. Удовіченко "Ця книга є даниною глибокої поваги та вдячності вчителям, які в різні часи, не зраджуючи свого покликання, шукали ефективні шляхи навчання і виховання молодого покоління і чий педагогічний досвід став вагомим внеском у підвищення професійного рівня педагогічних працівників" [1, с.10].

Поява видання "Історія Полтавського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені М. В. Остроградського" є важливим кроком дослідження історії освіти Полтавського краю, своєрідним літописом, який поєднує історичні корені освітніх традицій із сучасними новаторськими ідеями.

Книга складається із семи розділів, у яких авторський колектив відобразив діяльність інституту на різних етапах розвитку – від становлення до сучасності. Приємно, що робота інституту високо оцінена представниками влади, Національної Академії педагогічних наук України, відомими українськими науковцями.

Щоб осягнути весь спектр діяльності ПОППО, слід звернути увагу на перший розділ монографії, де чітко прослідковується генеза соціально-педагогічної системи вдосконалення професійної педагогічної освіти протягом існування інституту. Розділ містить велику кількість історіографічних джерел про розвиток освіти на Полтавщині, архівні документи, фотоматеріали.

Поєднуючи педагогічні традиції та ідеї новаторства, кожний структурний підрозділ інституту робить великий внесок у скарбничку педагогічної творчості: відділ методики виховання займається розробкою науково- та навчально-методичних посібників, є ініціатором проведення різноманітних конкурсів, тренінгів, ярмарків педагогічних досягнень. Відділи гуманітарних, природничо-математичних дисциплін, а також відділ дошкільної, початкової та спеціальної освіти здійснюють науково-методичне забезпечення проведення курсів підвищення кваліфікації через лекції, практичні заняття, семінари, педагогічну практику, конференції з обміну досвідом роботи, залучають вчителів та учнів до науково-дослідницької, експериментальної роботи, проведення обласних і всеукраїнських науково-практичних, тематичних конференцій. Пріоритетними у роботі відділів є розвиток краєзнавства, організація навчальних процесів на курсах підвищення кваліфікації відповідно до вимог Болонського процесу, підготовка матеріалів для дистанційної форми навчання, моніторингове дослідження якості знань учнів з урахуванням сучасних вимог, формування професійної компетентності педагогів на основі активних форм роботи, участь у проектах, які спрямовані на інноваційні підходи.

Авторський колектив на сторінках монографії зафіксував всі багаторічні досягнення педагогічних працівників та учнів Полтавського регіону. Читаючи книгу відчуваєш особливу гордість за освітян та учнів, і за те, що тандем ПОППО-учитель-учень працює, відповідає вимогам часу і має великі перспективи.

Діяльність Полтавського ОІППО з видання науково-методичної літератури здійснює редакційно-видавничий відділ. Відомими на Полтавщині і за її межами є науково-методичні журнали "Постметодика" та "Імідж сучасного педагога". Ад-

ресати видавничої продукції інституту – це загальноосвітні навчальні заклади області, відділи освіти, районні (міські) методичні кабінети, усі, хто цікавиться проблемами сучасної школи.

Наступні розділи монографії містять аналіз роботи наукової бази інституту, зокрема, кафедр філософії і економіки освіти, педагогічної майстерності, менеджменту, методики і змісту освіти в контексті інноваційного виміру сучасної педагогічної науки. На основі такого аналізу постає стратегія розвитку ПОППО: використання вітчизняного та міжнародного досвіду з надання освітніх послуг, постійне вдосконалення процесів, що стосуються розуміння і задоволення потреб споживачів, підтримка на високому рівні компетентності персоналу; удосконалення взаємодії персоналу за принципами управління знаннями; моніторингу та вимірювання якості надання послуг і процесів системи управління якістю для запобігання виникненню проблем.

Впевнений погляд у майбутнє та плідна робота інституту на сучасному етапі дозволяють говорити про нього як про модерний вищий навчальний заклад, що здатний забезпечити підвищення кваліфікації й інноваційного розвитку освіти Полтавської області на якісному рівні та залишатися ефективним "мозковим центром" освітянської галузі Полтавщини й України. Я не зовсім погоджуся з думкою авторського колективу в післямові, де говориться про те, що не можна ототожнювати історію установи з життєписом того чи іншого її функціонера, чи навіть сумою організаційних біографій працівників. Адже ПОППО – не просто колектив працівників. У цьому закладі працюють однодумці-професіонали, які вболівають за розвиток освіти на Полтавщині, саме завдяки плідній роботі кожного з них. Полтавський інститут післядипломної педагогічної освіти входить до когорти кращих навчальних закладів післядипломної освіти в Україні – і це перш за все заслуга працівників закладу. І розглядуване видання у своїй основі теж є результатом роботи того ж таки колективу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Історія Полтавського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені М. В. Остроградського. 1940 – 2010 / В. В. Зелюк (голова ред. кол.) – Полтава : ПОППО, 2010. – 576 с. : фотоіл. – До 70-річчя Полтавського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені М. В. Остроградського.

Стаття надійшла в редакцію 02.02.11 ■